

Третє життя європейського будівництва

Без сумніву, ми переживаємо новий етап європейської історії.

У часи, коли континент відновлювався після Другої світової війни, потім пережив падіння Стіни та розпаду СРСР, і от тепер, коли зіткнувся з поверненням війни, розпочатої росією, Європейський Союз змінювався.

Його перше життя, 50-ті роки, було божевільною авантюрою батьків-засновників.

Другим було створення простору без кордонів.

Ми вже вступили в еру третього життя Європейського Союзу - етап геополітичного становлення.

Це вимагає від нас перегляду багатьох європейських інструментів, щоб ми могли відповісти на 4 основні виклики, які вимагають рішучих та невідкладних відповідей.

Демократичний виклик - це питання ефективності державної політики і того, як вона сприймається громадськістю. Немає сенсу розробляти гарну політику, якщо громадськість її не підтримує, а популістський дискурс, з його крайнощами та брехнею, може дискредитувати її кількома реченнями.

Економічний виклик - на тлі демографічної катастрофи економічний застій у порівнянні з двома великими континентальними державами, Сполученими Штатами та Китаєм, змушує нас відмовитися від традиційної бюджетної та монетарної політики. Ці зміни вимагають ризику, величезних капіталомістких інвестицій та, можливо, необхідності брати в борг для забезпечення зростання.

Ще один майже філософський виклик гальмує розвиток європейців: вони віддають перевагу регулюванню та обмеженням, а не свободі та стимулам. Цей недолік держав-членів посилюється в Брюсселі та Страсбурзі. Проте жоден з головних винаходів XIX-го чи XX-го століть, якими може пишатися Європа, не був результатом стандарту. Вони були народжені генієм окремої людини, команди або компанії, і ніколи - правилом. Завтрашнє зростання, в тому числі успіх цифрового та екологічного переходу, будуть забезпечені винаходами, які тільки людський розум, звільнений від обмежень, може уявити. Звичайно, їхній розвиток потребуватиме політики підтримки. Але замість правил нам потрібно надавати підтримку таі стимули. Перш ніж регулювати, потрібно уявляти, проектувати і виробляти.

Нарешті, безпековий виклик може витіснити на другий план усі інші. Європі необхідно терміново перевчитися, як захищати себе та як витратити кошти на оборону. Це вимагатиме величезних зусиль, які скоротять ресурси, що виділяються на вже звичний усім комфорт, на спосіб життя, який є одним з найбільш захищених та комфортних у світі. Одних слів буде недостатньо, щоб переконати людей, але страх перед поверненням конфліктів та супутніми стражданнями й лихами може допомогти усвідомити необхідність змін.

Це виклики, що стоять перед європейцями, а отже, як перед спільними інституціями, так і національними державами.

Щоб відповісти на них, європейцям потрібно винайти нові засоби та нову політику, які, не заперечуючи минулих успіхів, готові враховувати реалії нового світу.

Ці зміни несміливо розпочалися під час терміну повноважень європейської влади, який зараз добігає кінця. Вони прискоряться, і європейський вимір стане більш важливим, ніж будь-коли. Саме це є головною темою текстів високих європейських посадовців у виданні [Звіт Шумана про Європу - "Стан Євросоюзу у 2024 році"](#), яке виходить цього тижня. Виняткове за змістом та якістю авторів видання, чітко сфокусоване на майбутньому.